

מה שעשה הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, לא עשה אלא דבר אחד מהפל, ואותו דבר הוציא כל פעולותיו למינו. כגון השמים, עשה ממנו אחד, אותו המשבח מכלם, וארץ עשה אחד. בא שמע, אמר רבי יהודה, מהפל עשה אחד, אותו המשבח מכלם, וזהו הרקיע (יחזקאל א) כעין הקרח הנורא, שממנו נתהוו השמים, זהו שכתוב ויקרא אלהים לרקיע שמים. וארץ אותה המשבחת מכלן, וזו ארץ ישראל, וממנה נתהוו שאר הארצות, זהו שכתוב (משלי ח) עד לא עשה ארץ וחוצות. ארץ - זו ארץ ישראל, וחוצות - שאר הארצות שבחוצה לארץ. האדם אחד, וממנו נתהוו כל השאר, שכתוב (שם) וראש עפרות תבל. וכן כל פיוצא בזה. אמר רבי יצחק, מנין לנו? מהפסוק הזה שאמר דוד (תהלים קמח) הללו את ה' מן השמים, מאותו שנעשו השמים ממנו.

שנו רבותינו, פעם אחת היה הולך רבי יוחנן לראות את רבי שמעון, והיה הולך עמו רבי יוסי. אמר לו רבי יוסי, לאן אתה הולך? אמר לו, לראות את רבי שמעון. אמר: לבעל המחלקת שלך אתה הולך? אמר: מזה נשמע שרבי שמעון חולק לשם שמים, והואיל וכך הוא, חביבות לבי נמצאת בו. הספימו ללכת, ונהיה לילה. אמרו, נשב כאן עד שיבא האור, ונתעסק בתורה. ישבו.

אמר רבי יוחנן, הרקיע הזה שנברא בשני, הוא הרקיע העליון. ושנינו, הוא הפרגוד המפסיק בינתיים, שכתוב (יחזקאל א) ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא, ומזה הרקיע נעשו כל שאר הרקיעים, וכולם אדוקים בזה הרקיע,

הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, לא עשה אלא דבר אחד מהפל, ואותו דבר הוציא כל פעולותיו למינו, כגון השמים, עשה ממנו אחד, אותו המשבח מכלם. וארץ עשה אחד, הוא שמע, אמר רבי יהודה, מהפל עשה אחד, אותו המשבח מכולם, וזהו הרקיע כעין הקרח הנורא, שממנו נתהוו השמים. הוא דכתיב, ויקרא אלהים לרקיע שמים. וארץ אותה המשבחת מכולן, וזו ארץ ישראל, וממנה נתהוו שאר הארצות, הוא דכתיב (משלי ח כו) עד לא עשה ארץ וחוצות, ארץ, זו ארץ ישראל, וחוצות, שאר הארצות שבחוצה לארץ. האדם אחד, וממנו נתהוו כל השאר, דכתיב (שם) וראש עפרות תבל. וכן כל פיוצא בזה. אמר רבי יצחק, מנין לנו? מהאי קרא דאמר דוד, (תהלים קמח א) הללו את ה' מן השמים, מאותו שנעשו השמים ממנו.

תנו רבנן, זמנא חדא הוה אזיל רבי יוחנן למחמי לרבי שמעון, והוי רבי יוסי אזיל עמיה, אמר ליה רבי יוסי, לאן אתה אזיל. אמר ליה, למחמי לרבי שמעון. אמר, למארי פלוגתא דילך, אתה אזיל למחמי. אמר שמע מינה, דרבי שמעון לשם שמים קא מפליג, והואיל וכך הוא חביבותא דליבאי אשתכחת ביה. אספימו למיזל, והוה ליליא, אמרו ניתב הכא, עד דייתי נהורא, ונתעסק באורייתא, יתבו.

אמר רבי יוחנן, האי רקיע שנברא בשני, הוא הרקיע העליון. ותנא הוא הפרגוד המפסיק בינתיים. דכתיב (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא. ומזה הרקיע נעשו כל שאר הרקיעים, הסוכבים ושאינם סוכבים, וכולם אדוקים בזה הרקיע,